

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2010. február hó 2. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A rablás bűntette miatt vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 3.Fkf.342/2009/3. számú 2009. évi október hó 20. napján kihirdetett ítéletét a fellebbezéssel érintett III.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja akként, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült 2.015 (Kettőezer-tizenöt) Ft bűnügyi költségből III.r. vádlottat egyetemlegesen terhelő összeg helyesen 675 (Hatszázhetvenöt) Ft.

III.r. vádlottat külön terhelő bűnügyi költség összege helyesen 16.200 (Tizenhatezer-kettőszáz) Ft.

Az állam által viselt bűnügyi költség összege III.r. vádlott vonatkozásában helyesen 16.050 (Tizenhatezer-ötven) Ft.

III.r. vádlott vonatkozásában a megismételt másodfokú eljárásban a 3.750 (Háromezer-hétszáz) Ft bűnügyi költségre kötelezést mellőzi.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 6.000 (Hatezer) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s :

Megismételt eljárás keretében a Nyíregyházi Városi Bíróság 2009. január 12. napján kihirdetett 26.Fk.1186/2008/17. számú ítéletével III.r. vádlottat az ellene bűnsegédként csoportosan elkövetett rablás bűntette miatt emelt vád alól felmentette.

A bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2009. október hó 20. napján hozta meg 3.Fkf. 342/2009/3. számú ítéletét, mellyel megváltoztatta az elsőfokú bíróság határozatát a III.r. vádlottat érintően akként, hogy III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett rablás bűntettének kísérletében (Btk.321.§ (1) és (3) bekezdés c/ pontja).

III.r. vádlottat 1 évi börtönbüntetésre és mellékbüntetésül 1 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

Kimondta, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült 2.015 Ft bűnügyi költséget az I. és a II.r. vádlott mellett III.r. vádlott köteles egyetemlegesen megfizetni.

III.r. vádlottat további 7.200 Ft elsőfokú bűnügyi költség megfizetésére is kötelezte.

Az állam által viselt bűnügyi költség összegét 17.100 Ft-ban állapította meg.

Kötelezte továbbá a megyei bíróság III.r. vádlottat 3.750 Ft másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú bíróság ítélete ellen III.r. vádlott védője felmentésért fellebbezett és a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta a fellebbezéssel érintett III.r. vádlottra.

A Be. 386.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében a III.r. vádlott védője által előterjesztett fellebbezés a harmadfokú eljárásban joghatályos, de ugyanakkor alaptalan.

A Be. 387.§ (1) bekezdése rögzíti, hogy a harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást - függetlenül attól, hogy ki fellebbezett - felülbírálja abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az első fokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e.

A Be. 388.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletét meghozta, kivéve, ha ez a tényállás megalapozatlan.

A Be. 388.§ (2) bekezdése értelmében a harmadfokú bírósági eljárásban nincs helye bizonyításnak. Ha az a tényállás, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletet meghozta megalapozatlan és a helyes tényállás az iratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés az iratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást hivatalból kiegészítheti vagy helyesbítheti.

Az ítélet tábla a Be. 387.§ (1) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva a másodfokú bíróság ítéletét az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt megvizsgálta és megállapította, hogy a megyei bíróság ítélete megalapozott, a tényállás rögzítésére, az ügy felderítésére az eljárási szabályok maradéktalan betartásával került sor. Így a

megállapított tényállás a Be. 388.§ (1) bekezdése értelmében irányadó a harmadfokú eljárásban.

A városi bíróság ítéletének 6. oldalán a történeti tényállás azzal kezdődik, hogy „A vádlottak a sértett útját elállták.” A II.r. vádlott felszólította a sértettet, hogy mutassa meg a zsebeit. Miután a sértett tiltakozott, ezt követően közölte vele, hogy a haverjánál kés van és „leszúrunk, ha nem adsz cigit és pénzt”. Ezzel egyidőben az I.r. vádlott elővett egy fém nyelvű, kinyitható bicskát, amelyet a sértett hasától kb. 20-30 cm-re tartott.

A II.r. vádlott tapogatta a sértett zsebeit, majd felszólította az I.r. vádlottat, hogy tegye el a kést. A felszólításnak az I.r. vádlott végül is engedelmeskedett.

Ekkor érkezett egy kerékpáros férfi feléjük, akit látva a sértett segítségért kiabált, majd a helyszínről elszaladt.

A cselekmény elkövetésének ideje alatt III.r. vádlott nem tett semmit, egy szót sem szólt a sértetthez, sem az I. és a II.r. vádlottakhoz, csak állt.

A vádlottaknak a sértettől nem sikerült semmilyen értéket elvenni.

A városi bíróság ítéletének indokolásában a 9. oldalon utal arra, miszerint III.r. vádlott a nyomozás során úgy nyilatkozott, hogy a bűncselekményt elkövette.

Az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy miközben az I. és a II.r. vádlottak tevőleges magatartást tanúsítottak, III.r. vádlott pusztán passzívan volt jelen vádlott társai mellett, semmilyen segítséget nem nyújtott társainak bűncselekmény elkövetéséhez.

Az elsőfokú bíróság által megalapozottan megállapított tényállásból III.r. vádlott cselekvőségét illetően a másodfokon eljáró megyei bíróság eltérő jogi következtetésre jutott a városi bírósággal szemben.

A megyei bíróság ítéletének 4. oldalán az indokolásban kifejti, hogy amikor a vádlottak a sértett útját elállták III.r. vádlott közvetlen fizikai közelségben, lépésnyi, illetőleg karnyújtásnyi távolságban volt a sértettől, vele szemben állt oly módon, hogy a sértettet megakadályozza a menekülésben, illetőleg, hogy megakadályozza a sértettet egyáltalán abban is, hogy menekülésre gondoljon. Ezen túlmenően semmilyen adat nem merült fel az eljárás során, amelyből alappal lehetett volna következtetni ennek az ellenkezőjére. Ezt erősíti meg a sértett vallomása is a nyomozási iratok 11. oldalának 4. bekezdésében, ahol azt mondta, hogy a motoros dzseki személy - aki a III.r. vádlott volt - baloldalán állt, a vádlottak valamennyien „úgy álltak be előttem, hogy elállták az utamat”. Egyébként a sértett megfogalmazásából is kiderül, hogy a vádlottak „beálltak”, ami azt jelenti, hogy nem spontán módon álltak meg előtte, hanem szándékosan olyan alakzatban álltak elé, hogy az útját állják.

III.r. vádlott egyébként valamennyi meghallgatása alkalmával többes szám első személyben fogalmaz, minden olyan szöveggörnyezetben, amely a közös elkövetésre, a

tényállási elemek megvalósulására utalnak, a szándékegységben álló elkövetést támasztják alá.

Az eljárás során nem merült fel az, hogy III.r. vádlott ne értett volna egyet a vádlott társai cselekményével és szándékával, mert ennek nyilvánvalóan egyértelmű jelét kellett volna adnia, amelyet mindenki félreérthetetlenül akként értelmezhetett volna, hogy a társaival nem ért egyet.

Helyesen idézte a megyei bíróság III.r. vádlottnak a nyomozási iratok 167. oldalán tett vallomását, amikor is azt nyilatkozta az érintett: „Én ugyan nem szóltam ehhez a fiúhoz egy szót se, de igaz, hogy én is ott voltam-val és ...-val és igaz az is, hogy a fiú előtt álltam. A fiútól végül is nem vettünk el semmit. Már nagyon megbántam, hogy aznap ...-val és ...-val tartottam.”

A vádlottak csupán azért nem tudták befejezni a bűncselekmény elkövetését, mert a sértettnél nem találtak elvehető értéket, illetőleg időközben egy kerékpáros megjelenése megzavarta őket és a sértett a kerékpáros felé futott segítséget kérve.

A másodfokú bíróság arra a végkövetkeztetésre jutott, hogy III.r. vádlottnak a vádlott társai szándékáról pontos tudomása volt: cigarettát és pénzt akarnak szerezni valakitől, velük egyetértve és a sértettel közvetlen fizikai közelségben a vádlott társaira szándékerősítő hatást gyakorolt.

Ezzel az okfejtéssel az ítéletábra teljes mértékben egyetértett, tehát III.r. vádlott bűnösségére levont következtetés helytálló, cselekményének minősítése törvényes.

Az ítéletábra a megyei bíróság okfejtését csak annyiban egészíti ki, hogy amikor III.r. vádlott társaival együtt elállta a sértett útját, így fizikailag is segítséget nyújtott társainak a bűncselekmény elkövetésében.

A megyei bíróság III.r. vádlott vonatkozásában jelentkező büntetéskiszabási körülmények teljes körű figyelembe vételével szabta ki az érintett vádlottal szemben a Btk.87.§ (3) bekezdésében biztosított kétszeres leszállás lehetőségével a Btk. 87.§ (2) bekezdés c/ pontja alapján az 1 évi börtön fokozatú szabadságvesztést, mint főbüntetést. Mellékbüntetésül 1 év közügyektől eltiltásra ítélte őt.

A Btk. 37.§-ában megfogalmazott büntetési célokat és a Btk. 83.§-a szerinti büntetéskiszabási elveket - figyelembe véve a kialakult bírói gyakorlatot is - a másodfokú bíróság által meghatározott fő- és mellékbüntetés kellően szolgálja. Az enyhítő körülmények oldalán jelentkezik a III.r. vádlott esetében, hogy fiatal felnőttként valósította meg cselekményét bűnsegédként, mely cselekmény kísérleti szakban maradt. Nem hagyható figyelmen kívül a jelentős időmúlás sem. Súlyosító körülmény nyilvánvalóan az adott cselekménytípus elszaporodottsága.

A csoportosan megvalósított rablás büntetettének elkövetője 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés büntetéssel büntethető bűnösség megállapítása esetén.

Az adott bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlya folytán a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére nincs lehetőség még kedvező személyi körülmények mellett sem.

A Be. 398.§ (3) bekezdése kimondja, hogy a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatása esetén határoz az elkobzásról, a vagyoneklobzásról, a pártfogó felügyelet elrendeléséről, a lefoglalásról, a polgári jogi igényről, a szülői felügyeleti jog megszüntetéséről és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az ügyben megismételt eljárás lefolytatását követően került sor III.r. vádlott bűnösségének megállapítására.

A Be. 403.§ (1) bekezdése rögzíti, hogy a bíróság határozatának hatályon kívül helyezése folytán megismételt eljárásban a XII. és a XIII. Fejezet rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

A bűnügyi költség körében a megismételt eljárásra vonatkozóan külön szabály a Be. 403.§ (5) bekezdése: a vádlott nem kötelezhető annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely annak folytán merült fel, hogy az eljárást meg kellett ismételni.

Az előbbiekre tekintettel a megismételt első fokú, és másodfokú eljárás költségei III.r. vádlottra nem terhelhetők. Ugyanakkor azonban bűnösségének megállapítása folytán az alapeljárásban felmerült első- és másodfokú költségek személyét terhelik a 403.§ (1) bekezdéséből következőleg is, illetőleg a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján.

Az alap elsőfokú eljárásban felmerült 675 Ft tanúdíj megfizetésére a III.r. vádlott egyetemlegesen köteles az I. és a II.r. vádlottakkal.

Az alapeljárásban felmerült első- és másodfokú költség összege helyesen 16.200 Ft volt.

III.r. vádlott személyét illetően az állam terhén marad a megismételt első- és másodfokú eljárás költsége, mely őt 16.050 Ft-ban érinti.

A másodfokú megismételt eljárás költsége mivel a III.r. vádlottra nem terhelhető, így az arra vonatkozó rendelkezést a megyei bíróság határozatából mellőznie kellett az ítéletablának.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra III.r. vádlott személyét érintően a megyei bíróság ítéletét a Be. 398.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a rendelkező rész szerint megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 397.§-a alapján helybenhagyta azt.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 398.§ (3) bekezdésén, illetőleg a 403.§ (5) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2010. február 2.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó,
Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.Fkf.342/2009/3. számú ítélete III.r.
vádlott vonatkozásában az ítélőtábla jelen határozatával emelkedett jogerőre és vált
végrehajthatóvá.

Debrecen, 2010. február 2.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke